

BOBKA JAN
/1882-1945/

] wers p1qr

Urodził się 19 września 1882 w Rzędzinie k/Tarnowa w rodzinie rolniczej jako syn Wojciecha i Elżbiety.

Po uzyskaniu matury rozpoczyna studia na Wydziale Humanistycznym Uniwersytetu Jagiellońskiego specjalizując się w filologii klasycznej. Wieńczy je dyplom uzyskany w 1906, dający uprawnienia do nauczania języków łacińskiego i greckiego oraz niemieckiego - jako specjalności ubocznej.

W tymże roku B. rozpoczyna pracę nauczycielską najpierw w Stryju, następnie Dębicy, wreszcie w gimnazjum klasycznym w Tarnowie i po zaliczeniu niezbędnej praktyki otrzymuje kwalifikacje pedagogiczne.

Tuż po zakończeniu I wojny światowej Ministerstwo WRiOP poleca mu zorganizowanie pierwszego polskiego gimnazjum na terenie Wielkopolski w Szamotułach, w którym pełni obowiązki dyrektora w l. 1919-1922.

W tymże 1922 władze oświatowe przenoszą go na stanowisko naczelnika Wydziału Szkół Średnich w Brześciu n/Bugiem z zadaniem organizacji szkolnictwa polskiego na Polesiu. Pracuje tam w najcięższych warunkach, budując instytucje oświatowe od podstaw w atmosferze ciągłego zagrożenia ze strony band dywersyjnych grasujących na kresach.

W 1929 zostaje przeniesiony na równorzędne stanowisko do Kuratorium Okręgu Szkolnego Wileńskiego, które zajmuje do 1931, kiedy to z racji politycznych zostaje przez władze sanacyjne postawiony w stan spoczynku.

B. wraca wówczas do pracy nauczycielskiej w prywatnych szkołach średnich Wilna i równocześnie obejmuje stanowisko lektora łaciny i greki w USB; następnie tamże wvklada pedagogikę i dydaktykę ogólną, a także historię wychowania oraz dydaktykę filologii klasycznej.

9/10 W 1933 zostaje mianowany członkiem Komisji Egzaminów Państwowych na Nauczycieli Szkół Średnich.

zamknięciu przez Litwinów 15.XII.1939 USB B. jest nauczycielem łaciny oraz dyrektorem Gimnazjum i Liceum S.S. Nazaretanek do czerwca 1940 tj. do czasu zlikwidowania tej szkoły przez władze komunistyczne.

W latach okupacji niemieckiej jest organizatorem i jednym z kierowników tajnego nauczania na Wileńszczyźnie, a nawet pełni obowiązki konspiracyjnego kuratora okręgu tego szkolnictwa /relacja T. Bobkowej/ oraz uczy łaciny w kompletach w Wilnie.

Wyczerpany pracą na rzecz podziemnej oświaty w b. trudnych warunkach nie ma już sił ani na pracę nauczycielską po utworzeniu w Wilnie jesienią 1944 polskiego gimnazjum, ani nawet na wyjazd do centralnej Polski w ramach tzw. "repatriacji".

Umiera 10 września 1945 w Wilnie.

8/10 Relacja Janiny Bukrabowej

Wilno jako ognisko oświaty w latach próby, Białyostok 1991, Tow. Lit. im. A. Mickiewicza

Jan Malinowski] 6 Δ